

Zdzisława Sośnicka, Pucybut boogie blues

To historia niesłychana - wierzcie lub nie

Niech Pan słucha, proszę Pana, bo kto to wie

Był pucybut, zwał się Ramon - tak zwał się

Przed hotelem stał co rano, jego stał kram

Biedny niby mysz kościelna ciułał swłoacute;j grosz

Aż do niego się uśmiechnął los

Raz w hotelu...

A ze sobą żon swych miał on setkę lub dwie

Czyścił Ramon buty paniom, czyścił na glanc

Szejk usługi złotem bulił, taki był pan

Ramon szybko kupił akcje...

No, i zrobił na tych akcjach szmal

Teraz wszystko poszło gęadko, poszło jak z nut

Ramon ślub wziął z Honoratką, huczny był

Dom zakupił i ogrłoacute;dek kupił bez....

Siedmiu się dorobił cłoacute;rek, taki był chwat

Tę historię wymyśliłam, wierzcie lub nie

Kiedy rano but czyściłam, o je...

Ramonie, zleciało to życie i mnie...

Ramonie, Tyś w myślach chyba uwiałdł mnie...